

FORMA I – EUCHARYSTIA I ADORACJA

Pierwszą formą podsumowania rocznej pracy jest przeżycie niedzielnego spotkania w zwykłym porządku, czyli tak jak w poprzednich miesiącach. Uzupełnieniem jest tylko przekazanie uczestnikom Eucharystii syntezy wszystkich tematów, zamieszczonej na jednej kartce.

Spotkanie parafialnej diakonii modlitwy

Członkowie tej diakonii poświęcają więcej czasu na przygotowanie tego podsumowania. Chodzi najpierw o dłuższą modlitwę, zarówno indywidualną, jak też przeżywaną z innymi. W czasie spotkania przygotowują oni tylko te teksty, co zawsze, lecz także kartki z syntezą. Ustalają, jak te kartki mogą trafić do szerszego grona uczestników niedzielnej Eucharystii.

Modlitwa.

Odczytanie Ewangelii z niedzieli.

Wprowadzenie w temat omówiony poniżej w myślach do homilii.

Odczytanie wezwań modlitwy powszechnej (ewentualna aktualizacja niektórych wezwań) i wybór osób, które te wezwania odczytają na poszczególnych Mszach Świętych.

Odczytanie modlitw przeznaczonych na czas adoracji Najświętszego Sakramentu i wybór osób, które odczytają te teksty.

Modlitwa o łaskę owocnego przeżycia niedzieli, przede wszystkim o dar otwarcia serc uczestników Eucharystii na ewangeliczne orędzie o modlitwie.

Myśli do homilii

1. Światło słowa płynące z czytań mszalnych.

2. *Wprowadzenie.* Rozważaliśmy wiele przypowieści, w których Jezus opowiedział nam o królestwie Bożym. Staraliśmy się wyraźniej zobaczyć prawdę, że nauczanie Jezusa, wyrażone w przypowieściach, jest zawarte również w modlitwie „Ojcze nasz”. Kiedy zwracamy się do Ojca tak, jak nas Syn Boży nauczył, jesteśmy z Nim szczególnie zjednoczeni, gdyż prawdy, które nam przekazywał, były również tematem Jego serdecznej rozmowy z Ojcem. On o nich mówił, nimi żył, nam je wyjaśniał i powierzał je również swemu Ojcu. Jest to dla nas ogromna pomoc, aby z jeszcze większą uwagą, troską i zaangażowaniem odmawiać modlitwę „Ojcze nasz”. Czyńmy to nie tylko rano i wieczorem, ale również w ciągu dnia.

3. *Odnaleziony skarb i nabyta perła.* Podsumowując całoroczne spotkania popatrzymy na modlitwę „Ojcze nasz” w świetle przypowieści Chrystusa o skarbie i perle.

„Królestwo niebieskie podobne jest do skarbu ukrytego w roli. Znalazł go pewien człowiek i ukrył ponownie. Z radości poszedł, sprzedał wszystko, co miał, i kupił tę rolę” (Mt 13,44). Człowiek ten nie szukał skarbu. Pracował na roli i pewnego dnia znalazł coś bardzo cennego. Podjął odpowiednie działania, aby ten skarb mógł należeć do niego. Chrystus uczy, że dla nas skarbem jest królestwo niebieskie. W nim obecne są liczne wartości, godne tego, aby wszystko dla nich poświęcić. Należy do nich modlitwa. Zdajemy sobie sprawę, że dla wielu ludzi nie jest ona skarbem, którym by się cieszyli i dla którego byliby gotowi coś poświęcić. Bywa jednak tak, że choć nie szukają tego skarbu, to jednak odnajdują go spełniając swoje codzienne zadania. Być może w czasie rekolekcji lub homilii albo przy przeczytaniu życiorysu świętego lub innej lektury dotarło do nich, że spotkanie z Bogiem, wszechmocnym Panem nieba i ziemi, to prawdziwy skarb ich życia. Podejmują więc działania podobne do rolnika z przypowieści. Robią więc to, co trzeba, żeby modlitwa miała właściwe miejsce w ich życiu i aby przez modlitwę wszystko Bogu

podporządkować. Nie zachowują niczego, czego by nie starali się przeżywać zgodnie z wolą Bożą. Codzienna rozmowa z Bogiem, a jeszcze bardziej niedzielna Eucharystia, to dla nich święty czas, który przeżywają z wielką wiarą.

Druga przypowieść Chrystusa ukazuje nam tę prawdę z innej perspektywy. Pan Jezus mówi, że „królestwo niebieskie podobne jest do kupca, poszukującego pięknych pereł. Gdy znalazł jedną drogocenną perłę, poszedł, sprzedał wszystko, co miał, i kupił ją” (Mt 13,45-46). W tej przypowieści widzimy człowieka, który wie, czego szuka. Być może jego poszukiwanie trwa wiele lat. Być może znajduje to, czego szukał, dopiero pod koniec życia. Zapewne jeździ do różnych miejsc i prowadzi swoją zwyczajną działalność. Jego życie nie ogranicza się jednak do kupowania i sprzedawania. Jest także poszukiwaniem. Gdy w końcu znalazł drogocenną perłę, sprzedał wszystko, co miał i ją nabył.

Również w tej przypowieści możemy odnaleźć światło dla naszej refleksji o modlitwie. Nawet jeśli odkryliśmy, że jest ona skarbem, to wcale nie znaczy, że to odkrycie daje nam od razu dojrzałość w modlitwie. Jest ona takim darem, który trzeba rozwijać i doskonalić. Ideał jest ciągle przed nami. Drogocenną perłą możemy nazwać głębię życia modlitewnego, autentyczne zjednoczenie z Ojcem niebieskim, pełne zawierzenie Jezusowi, Synowi Bożemu, pokorne posłuszeństwo natchnieniom Ducha Świętego. Do tego dążymy, a w centrum naszych wysiłków znajduje się modlitwa. Jest ona już obecna w naszej codzienności, a równocześnie jest czymś, do czego ciągle dążymy. Celem jest takie zaangażowanie w modlitwę, żeby ona ogarniała wszystkie sprawy naszej egzystencji. Uczymy się za wszystko dziękować Bogu, we wszystkim Go uwielbiać i o wszystko Go prosić, przeżywając modlitwę z głęboką wiarą, mocną nadzieją i gorącą miłością.

W tegorocznych spotkaniach odkrywaliśmy prawdę, że w Chrystusowych przypowieściach obecne są te same tematy, które zawarł On w modlitwie „Ojciec nasz”. Dziś możemy powiedzieć, że właśnie ta modlitwa jest skarbem, który już odkryliśmy, a równocześnie perłą, której bezcenną wartość ciągle odkrywamy. Rozważając przypowieści o królestwie niebieskim mogliśmy wyraźniej zobaczyć, że w każdej z nich jest jakieś odniesienie do poszczególnych prośb modlitwy Pańskiej. Odmawiając ją zatrzymujemy się przy każdym słowie tego świętego tekstu, wypowiadamy je z głębszą świadomością, jak wiele treści kryje się w nim treści i jak bardzo łączy się ono z tym, co na co dzień przeżywamy. Wołamy do Ojca niebieskiego, aby nas wyrwał z grzechu, umocnił w pokusie i obronił przez Złym. Przede wszystkim jednak prosimy, abyśmy uznali Jego imię za święte, abyśmy uobecniili Jego królestwo w codziennym życiu i abyśmy tak wiernie wypełniali Jego wolę, jak ona jest wypełniana w niebie. W ten sposób wszystko podporządkowujemy Ojcu, Jemu zawierzamy każdy dzień i każdą sprawę naszego życia, a mówiąc językiem rozważanych dziś przypowieści, „sprzedajmy wszystko, co posiadamy”, bo odkryliśmy skarb pośród codziennych zajęć i znaleźliśmy drogocenną perłę.

Niech na tej drodze wspiera nas Maryja, Dziewica modląca się i Nauczycielka modlitwy, a także nasi święci patronowie.

4. *Pomoc do refleksji.* Przy wyjściu z kościoła znajduje się krótkie streszczenie głównych myśli tegorocznych spotkań. To jednak kartka z przypomnieniem i zaproszeniem do refleksji. Zachęcam do zabrania ze sobą tych tekstów i wracania do nich w domu, aby z coraz większą uwagą wpatrywać się w przykład modlitwy, jaki nam daje Jezus Chrystus.

5. *Zaproszenie do adoracji.* Dziękujmy za ten dar Bogu w Trójcy Świętej Jedynemu w czasie tej Eucharystii oraz w czasie adoracji Najświętszego Sakramentu.

Modlitwa powszechna

Zgromadzeni na świętej Eucharystii i umocnieni słowem Bożym, zanieśmy pokorne prośby do miłosiernego Boga.

1. Módlmy się za Ojca Świętego N. i wszystkich pasterzy Kościoła, aby prowadzeni przez Ducha Świętego gorliwie służyli ludowi Bożemu. *Ciebie prosimy.*

2. Módlmy się za wierzących w Chrystusa, aby przeżywali niedzielę jako dzień święty i z wiarą uczestniczyli w Eucharystii. *Ciebie prosimy.*

3. Módlmy się za naszą Ojczyznę, aby przez wstawiennictwo naszych świętych Patronów żyła w pokoju i rozwijała się pomyślnie.

4. Módlmy się za tych, którzy niosą pomoc chorym, smutnym i samotnym, aby nie ustawali w modlitwie i pełnieniu czynów miłosierdzia.

5. Módlmy się za naszych zmarłych (szczególnie N.), aby mogli na wieki oglądać Boga twarzą w twarz.

6. Módlmy się za nas samych, aby modlitwa była dla nas skarbem, który odkrywamy i perłą, którą nabywamy.

Bogu w Trójcy Świętej Jedynemu niech będzie chwała i cześć, i uwielbienie przez wszystkie wieki wieków. Amen.

Adoracja Najświętszego Sakramentu

Śpiew na wystawienie Najświętszego Sakramentu.

Kapłan: Bądź uwielbiony, nasz Panie i Zbawicielu! Ty w sakramencie chrztu dałeś nam udział w życiu Trójcy Przenajświętszej, a w sakramencie bierzmowania uczyniłeś nas Twoimi świadkami. Wdzięczni za te dary zgromadziliśmy się na Eucharystii, w której umocniłeś nas swoim słowem, dałeś nam udział w swej zbawczej ofierze i nakarmiłeś nas chlebem życia. Przyjmij, miłosierny Panie, nasz śpiew uwielbienia.

Śpiew, np.: „Twemu Sercu cześć składamy”.

L1: Panie Jezu, dziękujemy Ci za przypowieści, w których porównujesz królestwo niebieskie do skarbu ukrytego w roli oraz do kupca poszukującego pięknych pereł. Dziś odnosimy te słowa do modlitwy. Dla wielu ochrzczonych pozostaje ona skarbem ukrytym. Nie doceniają jej i mało się nią interesują. Pomóż nam wszystkim odkryć wielkie znaczenie modlitwy, szczególnie tej, której Ty nas nauczyłeś. Spraw, abyśmy odnajdywali w niej wszystkie sprawy naszego życia i abyśmy dzięki niej potrafili wszystko oddać Tobie.

L2: W drugiej przypowieści ukazujesz nam, Panie, kupca, który wie, czego szuka. Interesują go piękne perły. Znalazł ich zapewne wiele, ale był przekonany, że istnieje jedna, tak piękna i cenna, że nie da się z nią porównać żadnej innej, a gdyby chciał ją nabyć, musi sprzedać wszystko, co posiada. Dla Ciebie, Panie, my jesteśmy drogocenną perłą. Aby ją nabyć, umarłeś na krzyżu w okrutnej męce. Dla nas Ty, najlepszy Jezu, jesteś największym skarbem. Z Tobą idziemy przez życie i z Tobą pragniemy być przez całą wieczność. Jednoczymy się z Tobą również w modlitwie „Ojcze nasz”, której nas nauczyłeś i którą ciągle na nowo odkrywamy jako drogocenną perłę. Dlatego pokornie, w ciszy naszych serc, prosimy: „Panie, naucz nas modlić się”.

Modlitwa w ciszy (ok. 2 min.).

Kapłan: Panie Jezu! Każdego dnia zwracamy się do naszego Ojca, który jest w niebie. Z wiarą prosimy Go, aby w naszych sercach święciło się Jego imię, aby na tej ziemi uobecniało się Jego królestwo i abyśmy pełnili Jego wolę tak, jak jest ona wypełniana w niebie. Pouczeni przez Ciebie, nasz Nauczycielu, wołamy pokornie o chleb powszedni i przebaczenie grzechów, a także o zwycięstwo nad pokusą i obronę przez Złym. Niech dzięki Twej łasce modlitwa „Ojcze nasz” nieustannie wznosi się z naszych serc ku niebu i niech odnawia oblicze tej ziemi. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

Śpiew: „Przed tak wielkim” i błogosławieństwo.